

gevinsten til Brugeren, vil for Lejeforhold i Almindelighed berede nogen Vanskelighed, hvorimod den for Forpagningsforhold om Landejendomme ikke bereder nogen saadan Vanskelighed. Naar jeg tillader mig at nære Haab om, at det ærede Udvalgsflertal ved at tage denne Ændring op til fornyet Overvejelse vil komme til det Resultat, jeg ønsker, støtter jeg det paa en Udtalelse i Betænkningen, hvor det ærede Udvalgsflertal med Henblik paa dette Ændringsforslag udtaler, at det formentlig vil findes ret rimeligt. Det er jo ikke nogen stærk anbefaling. Thi det tør vel hævdes, at fra at karakterisere et Forhold som formentlig ret rimeligt og til at karakterisere det som urimeligt er Springet ikke ret stort. Det skulde glæde mig, om Udvalget ved at overveje Sagen nærmere til tredie Behandling maatte komme til et Resultat, der falder sammen med det, jeg har tilladt mig at udtale.

Estrup: Efter de udførlige Bemærkninger om Hovedpunkterne i Forslaget, som vi have hørt fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), har jeg for mit Vedkommende ikke særdeles meget at tilføje. Det er jo anerkendt fra alle Sider, at det foreliggende Forslag har en dobbelt Betydning, den ene som givende Grundlag for en ny Skat til Staten, den anden som givende Grundlag for en Beskatning i Kommunen paa de faste Ejendommers Værdi. Med Hensyn til det første har det allerede været udtalt under Behandlingen af den foregaaende Sag ogsaa af mig, at Kvantiteten af Ydelserne til Staten paa dette ny Grundlag, Ejendomsskylden, efter min Mening er for liden og vil være for liden, saa længe Ejendomsskylden ikke gaar op til fulde 5 Millioner, med andre Ord Halvdelen af de Hartkornsskatter, som Staten mister. Hvor langt den er derfra, ved ingen endnu, det er jo umuligt at sige med nogen Bestemthed, men at Ejendomsskylden ikke bliver 5 Millioner, derom er der ingen Tvivl. Blandt de Momenter, som have Indflydelse paa, hvor meget denne Ejendomsskyld vil give, er der ogsaa et, som jeg ikke mindes blev fremdraget særlig af det ærede Medlem, som sidder lige foran mig (P. G. C. Jensen), og det er, at Værdierne, der komme til at drages ind under Ejendomsskylden, blive meget forskellige, enten man følger selve Lovforslagets Regler for Vurderingen, eller man følger Flertallet, eller endelig om man vil følge Mindretallet. Jeg sigter her særlig til Vurdering af

Jordejendomme her i Landet. Efter Regeringens Forslag skulde de kun vurderes til deres Værdi i Handel og Vandel uden noget Fradrag. Deraf vilde følge, at en Ejendom, der er godt belagt med Arvefæsteafgifter, Tiender o. s. v. kommer til at staa for en meget lille Ejendomsskyld, maaske endogsaa for Nul; det kan godt hændes, at disse Hæftelser kunne svare til henimod den fulde Værdi. Efter Flertallets Forslag vil en af disse Nedsættelsesgrunde falde bort, nemlig Arvefæsteafgiften, der skal drages fra, saa at Ejendommen skal vurderes, som om der ikke laa nogen Arvefæsteafgift paa den, med andre Ord Arvefæsteafgiften bliver betragtet som en Prioritet. Det er fuldstændig logisk og rigtigt. Men efter Flertallets Forslag skal Tiender og lignende faste Byrder tages med i Betragtning, og deraf vil følge en meget lavere Ansættelse af Værdien af Landejendomme, end det efter Mindretallets Mening er rigtigt. Mindretallet har jo i sit Forslag udtrykt det saaledes, at Ejendommen bliver at vurdere til Ejendomsskyld som en fri Ejendom uden Byrder og Behæftelser. Lader man Tiender og andre Byrder, men ikke Arvefæsteafgift, blive liggende derpaa, vil det foranledige en meget betydelig Formindskelse af Vurderingssummen. Jeg behøver jo kun at nævne, at alene det, at Tjenden slet ikke kommer med i Betragtning ved Ejendomsskyldens Ansættelse, vil medføre et Tab lige saa stort som det, man er vant til at anslaa alle Tjenders Kapitalværdi til. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det er omtrent 150 Mill. Kr., som uden videre glide bort. Jeg vilde anse det for rimeligt, ligesom det ærede Medlem, der sidder lige foran mig (P. G. C. Jensen), at man havde en Bestemmelse om, at Ejendomsskylden skulde naa de 5 Millioner, og at man altsaa først fikserede Promillen efter at have erfaret, hvor meget Ejendomsskylden i Virkeligheden vilde blive efter Forslaget. Det var logisk, men jeg har ligesom han ikke fjerneste Forventning om, at noget saa fornuftigt lader sig sætte igennem.

Langt den største Betydning har Ejendomsskylden imidlertid som Grundlag for Beskatningen til Kommunen, og det er jo egentlig ogsaa i denne Egenskab, at den fra første Færd er kommen frem. Som Statsskat tjente den jo kun til Dækning for den forholdsvis ubetydelige Skat, som hidtil havde hvilet paa Hartkornet under Navn af Land- og Ligningsskat. Nu skal den derimod tjene som Afløser af